

Til nr. 9 og 23

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., kan en ansøgning om humanitær opholdstilladelse fremover indgives allerede på tidspunktet for registreringen som asylansøger, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt indgives i tilknytning til ansøgningen om asyl.

Med den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 4, reguleres spørgsmålet om opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen ved indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Det foreslås således, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse tillægges opsættende virkning, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7.

3. pkt. i den gældende bestemmelse i § 33, stk. 4, der bliver 2. pkt., er konsekvensrettet.

De foreslåede ændringer i § 9 b, stk. 2, og § 33, stk. 4, betyder ikke, at der ikke på et senere tidspunkt kan indgives ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Hvis en ansøgning indgives senere end 15 dage efter registreringen som asylansøger, eller, hvis asylsagen er afgjort inden 15 dage (sager afgjort efter åbenbart grundløs-hasteproceduren eller åbenbart grundløs-proceduren), og ansøgningen ikke indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslaget på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7, er udgangspunktet dog, at ansøgningen ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 10

Der er tale om en teknisk ændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 11 og 12

Med de foreslåede ændringer af § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, videreføres systematikken fra den foreslåede affattelse af § 9, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 6.3.1.

Til nr. 13, 14, 15, 16 og 19

Der er tale om lovtekniske præciseringer.

Til nr. 17

Efter den foreslåede bestemmelse i § 27, stk. 1, regnes de i § 11, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 og 5, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt.

Ændringen af bestemmelsen indebærer ingen ændringer af praksis. Ændringen har alene til formål at præcisere retstilstanden, hvorefter det er fast praksis, at opholdsperioden først regnes fra det tidspunkt efter ansøgningstidspunktet, hvor alle betingelserne for opholdstilladelsen var opfyldt – og ikke fra ansøgningens indgivelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.2.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2, foreslås ophævet og erstattet af artikel 5, stk. 4, litra c, i forslag til forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), jf. forordningsforslagets artikel 35, stk. 1. Forordningsforslagets artikel 5, stk. 4, litra c, gengiver hovedsagelig indholdet af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 10.

Til nr. 20

Der er tale om en teknisk ændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 21

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller i øvrigt en udlænding omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2 (dvs. visse familiemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til EU/EØS-borgere eller schweizere), ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 32, stk. 7, fastslår alene, at et indrejseforbud meddelt en statsborger i et andet nordisk land senere kan ophæves, såfremt ganske særlige grunde taler derfor. Da finner og svenskere er EU-borgere, og da islændinge og nordmænd er EØS-borgere, omfatter den foreslåede bestemmelse fortsat statsborgere i de nordiske lande.